SJORS

van de Rebellenclub

22 APRIL 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

H. BALM

VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Deze week brengen we het eerste deel van een getekend verhaal over de Fransman Maurice Herzog, die het van bergbeklimmer tot minister bracht. Een man met een ongelooflijk doorzettingsvermogen, die de erenaam „bedwinger van de Annapurna" draagt (zie blz. 10 e.v.). Liefhebbers van techniek verwijzen we naar de bladzijde hiernaast, waar je kunt lezen over Nederlands eerste waterfabriek. Maandag 24 april aanstaande gaat in Noordwijk de negentiende Tulpenrallye van start. Natuurlijk besteden we er aandacht aan (bladzijde 16-17).

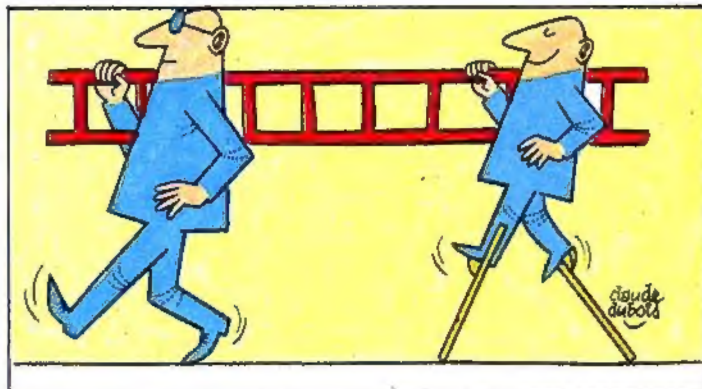
MAKE-UP VOOR BANDEN

Laatste snufje uit Amerika: autobanden, voorzien van een decoratieve versiering. Wie in het land van Uncle Sam uitgekeken is op de altijd eender gekleurde banden van auto's, kan de zijne van een aardig motief laten voorzien. De versieringsstrips worden vervaardigd van rubber en daarna op de zijkant van de band aangebracht. Klanten kunnen kiezen uit verschillende motieven en desgewenst worden op hun aanwijzing ook geheel nieuwe ontworpen en uitgevoerd. Dit laatste maakt het grapje natuurlijk wel duurder. Maar ja, wie exclusief wil zijn, moet er wat voor overhebben!

BONANZA IN SPANJE

Na het maken van ontelbare Bonanzafilms hebben vader en zoons Cartwright een welverdiende vakantie genomen. Hoss ging naar Oostenrijk, Little Joe naar Engeland, Adam naar New York en vader Ben Cartwright naar Spanje. Op deze foto zien we Ben (Lorne Green) samen met zijn vrouw Nancy kennismaken met een Spaanse herder in de omgeving van Madrid. Bonanza is in Spanje, evenals elders, nog altijd een zeer populaire televisieserie, vandaar dat Lorne Green in dat land veel bekijks had. En dat was voor hem weer een reden om het rustige platteland te verkiezen boven de drukke steden.

BROER

„Ik vind Sjors erg leuk. Jammer dat „De Schat in het Zilvermeer" er op het ogenblik niet in staat. Ik bewaar al mijn Sjorsen voor mijn kleine broertje, hij is vier maanden."
Dat schreef ons deze week **Roland Langeveld** (9) in **Den Haag.** Ja, Roland, wij vinden het ook jammer dat „De schat in het Zilvermeer" even achterwege moet blijven. Tekenaar Juan Arranz is helaas ziek, maar als het een beetje wil, is hij volgende week weer van de partij. Zeg, die broer van jou krijgt straks heel wat te lezen!

ARCHIE

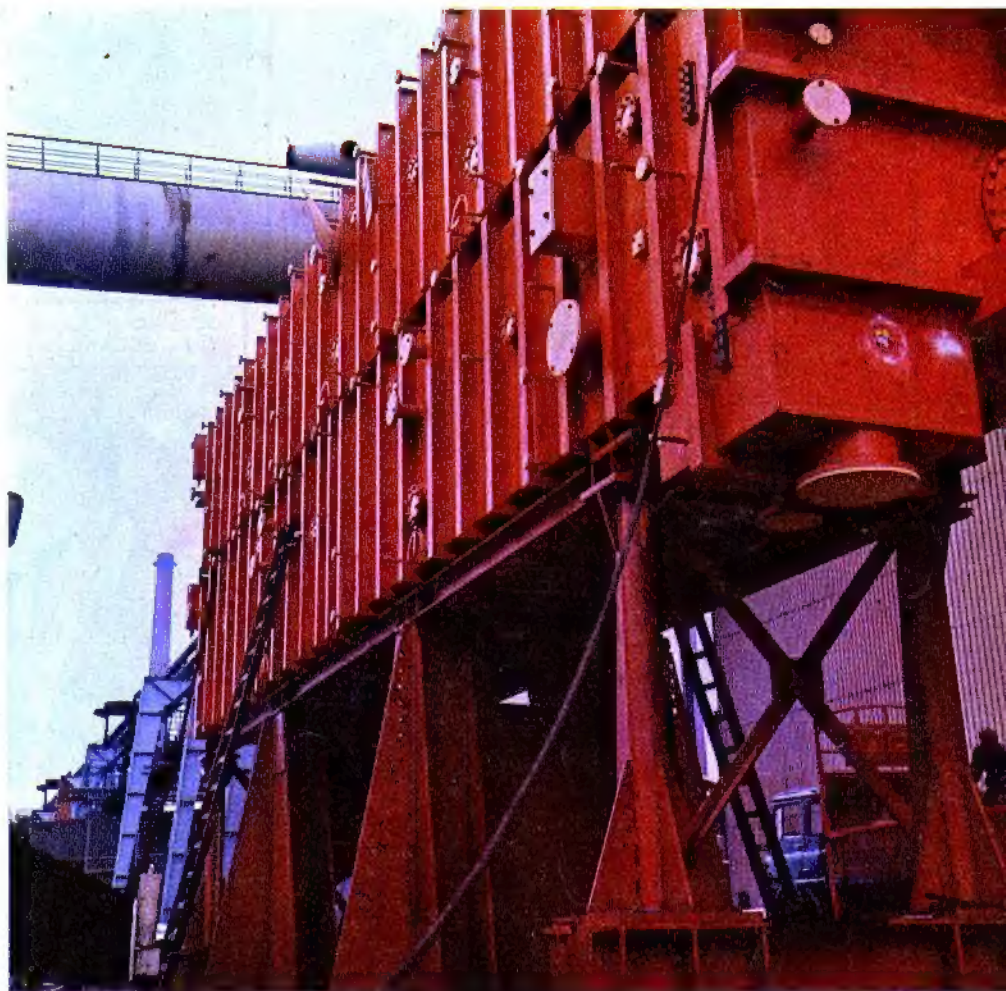
Onze trouwe briefschrijver **Henk Biermans** uit **Valkenburg** was van de week ook weer present. Hij wil onder andere weten hoe lang Sjors al bestaat (nou, dat is al heel lang, hoor. Als we ons niet al te erg vergissen, is dat sinds 1931!) en wie de tekenaar is van Archie. Archie wordt getekend door de Engelsman E. Kearon. Hij woont in Broadstone in het graafschap Dorset. Tot de volgende keer maar weer, Henk!

NURSERY RHYMES

„Er is in Zweden een beatgroep die bestaat uit meisjes. Ze heten de Nursery Rhymes. Ik heb laatst een plaatje van ze gehoord en ik vond ze erg goed. Kunt u er niet een foto van plaatsen?"
Dat kunnen we zeker, **Angela Beer** in **Roermond,** en we doen het ook. Meteen. Tevreden?

Drinkwater uit de zee

Twee derde van onze aardbol is bedekt met water (een voorraad van tweehonderdvijftig biljoen kubieke meter) en toch begint de watervoorziening op de wereld een probleem te worden. Er is water genoeg, maar geen drinkwater. En op vele plaatsen heeft het kraanwater zo'n vieze smaak, dat men het niet meer drinkt. In Amerika bijvoorbeeld wordt in sommige streken steeds minder kraanwater gedronken en is een bloeiende handel in flesse- en blikjeswater ontstaan. Er zijn daar zelfs al waterautomaten, die voor tien dollarcent een halve gallon (2,25 liter) gezuiverd bronwater leveren.

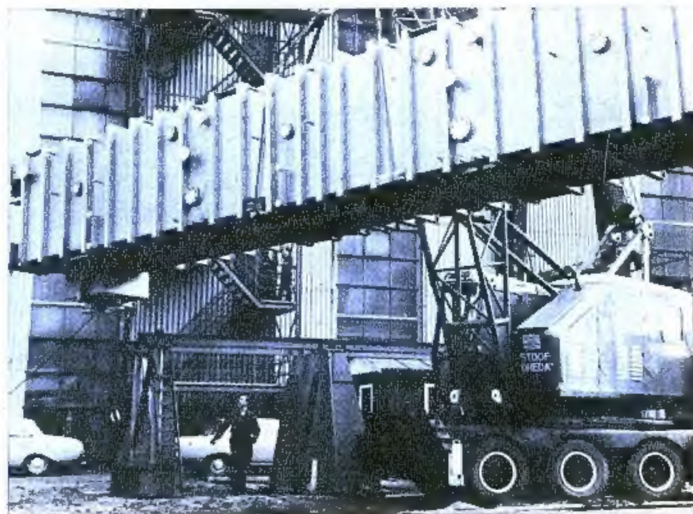
In grote delen van de wereld bestaat een tekort aan drinkwater. Elders is het water vervuild. En bij dit alles stijgt het verbruik enorm; immers, de bevolking neemt toe en de industrie heeft steeds meer water nodig.

Wetenschap en techniek zijn echter al zo ver, dat ze vuil en zout water kunnen zuiveren tot zoet water. Daar moeten we in de toekomst de oplossing van het waterprobleem zoeken. Van zeewater kun je zoet water maken door het zeewater te laten verdampen. Die damp condenseert bij afkoeling tot zuiver, gedestilleerd water. Dit principe wordt toegepast in de experimentele waterfabriek (ontspanningsverdamper) die in februari van dit jaar is geplaatst op het terrein van de Hoogovens in IJmuiden. De fabriek bestaat uit twee op elkaar staande stalen „dozen", veertien meter lang, vier meter hoog en ruim twee meter breed. Totaal gewicht: dertigduizend kilo. De dozen zijn door tussenschotten in tweeentwintig kamers verdeeld. Boven in de kamers wordt zeewater voorverwarmd. Dit voorverwarmde water wordt daarna met stoom op een temperatuur van honderdtwintig graden Celsius gebracht. De damp die ontstaat, condenseert. Tenslotte wordt het gedestilleerde water opgevangen. Deze eerste Nederlandse waterfabriek werkt op proef en heeft een produktie van achthonderd kubieke meter zoet water per dag. Dit is nog geen drinkwater, want daarvoor moet het met mineralen en zouten „op smaak" worden gebracht.

Intussen wordt in Zeeland (bij Terneuzen) een waterfabriek gebouwd met een produktie van dertigduizend kubieke meter per dag. Hier worden zestien verdampvaten ingeschakeld. Deze ontziltingsinstallatie zal voorlopig de grootste ter wereld zijn en gaat eind 1968 in produktie. De experimentele waterfabriek in IJmuiden zal waarschijnlijk eind 1967 verhuizen naar het eiland Sint-Maarten (Nederlandse Antillen), waar men zeewater in zoet water wil veranderen. Onze foto's zijn genomen tijdens de plaatsing van de fabriek in IJmuiden en geven een goed idee van de afmetingen.

Documentatie Kon. Ned. Hoogovens

De avonturen van Susan

SUSAN HEEFT HET HUIS VAN NELLIES OUDERS VERLATEN EN ZWERFT ALLEEN DOOR NEW YORK. OP ZEKER MOMENT WORDT ZE AANGEREDEN DOOR EEN VRACHTAUTO...

LIEVE HELP!

ARM KIND! IS ZE DOOD?

NEE, ZE IS ALLEEN MAAR BE WUSTELOOS!

KIJK, ZE DOET HAAR OGEN OPEN.

GELUKKIG BLIJKT SUSAN ALLEEN VAN HAAR STOKJE TE ZIJN GEGAAN. ZE IS NIET GEWOND.

WAT... WAT IS ER GEBEURD?

JE BENT AANGEREDEN DOOR EEN AUTO. HOE VOEL JE JE?

U GAAT VRIJUIT, WANT U KON ER NIETS AAN DOEN. HET MEISJE STAK OVER ZONDER UIT TE KIJKEN.

DANK U, AGENT. IK BEN BLIJ DAT ZE ONGEDEERD IS.

KAN EEN VAN U DIT MEISJE MEENEMEN NAAR EEN RUSTIGE PLEK WAAR ZE WAT OP VERHAAL KAN KOMEN?

ZORG JIJ VOOR DE WAGEN, SAX. IK BRENG HAAR WEL EVEN WEG.

AKKOORD, BOB.

EVEN LATER...

DUS JE WILT NAAR NEVADA OM JE VADER TE ZOEKEN?

JA, MAAR IK WEET NIET OF HIJ DAAR IS. SINDS MIJN AANKOMST IN NEW YORK SCHIJNT HIJ VERDWENEN TE ZIJN.

IK GA NAAR NEVADA EN IK KAN JE MEENEMEN. IK ZAL GRAAG IETS VOOR JE DOEN ALS VERGOEDING VOOR DIE AANRIJDING.

O, DAT IS PRACHTIG!

EN ZO VERTREKT SUSAN SAMEN MET HAAR NIEUWE VRIENDEN BOB EN SAX NAAR NEVADA.

JE KUNT MOOI SPELEN, SAX!

EINDELIJK BEREIKEN ZE HET STADJE IN NEVADA WAAR SUSANS VADER GEWOOND HEEFT.

VEEL GELUK, SUSAN. WIJ MOETEN ONZE REIS NAAR HET WESTEN HELAAS VOORTZETTEN.

BEDANKT VOOR ALLES. IK ZAL NOOIT VERGETEN WAT JULLIE VOOR ME GEDAAN HEBBEN.

TOT ZIENS!

HOPELIJK VIND JE JE VADER GAUW TERUG!

TOT ZIENS!

SUSAN GAAT REGELRECHT NAAR HET VROEGERE HUIS VAN HAAR VADER...

MISSCHIEN KAN IEMAND ME ZEGGEN WAARHEEN HIJ VERTROKKEN IS.

SUSANS HART KLOPT SNELLER BIJ HET ZIEN VAN HET AARDIGE HUISJE WAARIN HAAR VADER GEWOOND HEEFT. HOOPVOL KLOPT ZE AAN...

WIE ZOU HIER OP HET OGENBLIK WONEN?

ZEG ASJEBLIEFT NIET DAT JE INLICHTINGEN KOMT VRAGEN OVER DE VORIGE HUURDER!

SUSAN VRAAGT ZICH AF WAT DIE BITSE WOORDEN TE BETEKENEN HEBBEN...

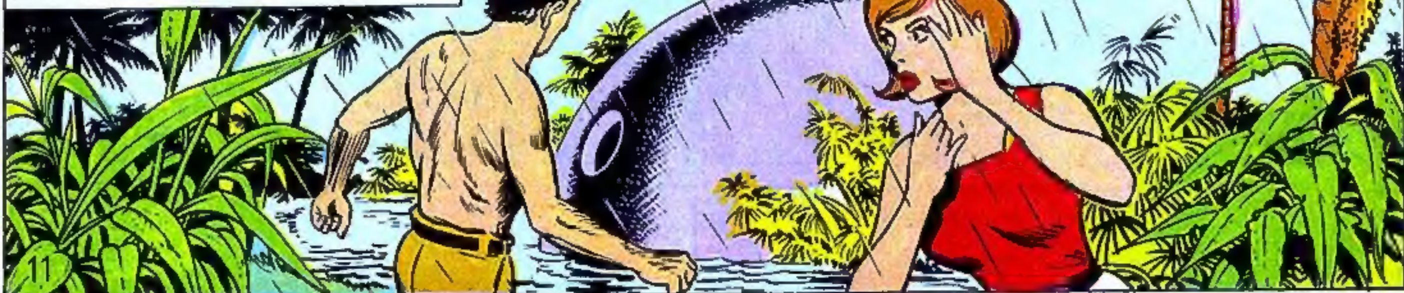
IK HEB AL TIENTALLEN KEREN VERTELD DAT DE MAN DIE HIER WOONDE MET ONBEKENDE BESTEMMING IS VERTROKKEN!

LIEVE HELP, WAT MOET IK DOEN? WAT IS ER VAN VADER GEWORDEN?

SUSAN IS EENZAMER EN TREURIGER DAN OOIT. DE ENIGE MENSEN DIE HAAR KUNNEN HELPEN, WONEN IN NEW YORK, HONDERDEN KILOMETERS VER WEG...

LANCE BARTON'S AVONTUREN

DE BANNELING

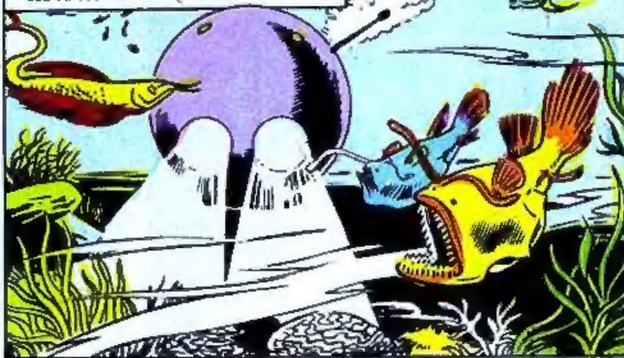

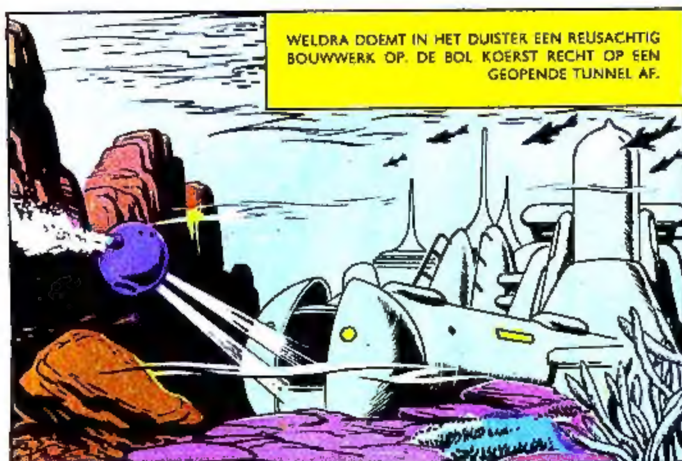

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

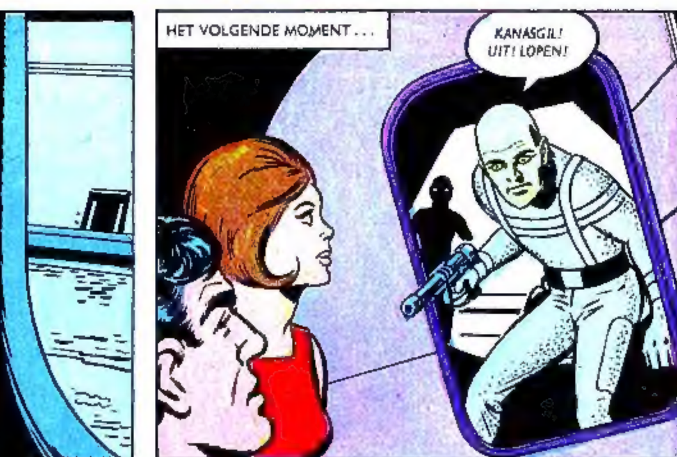

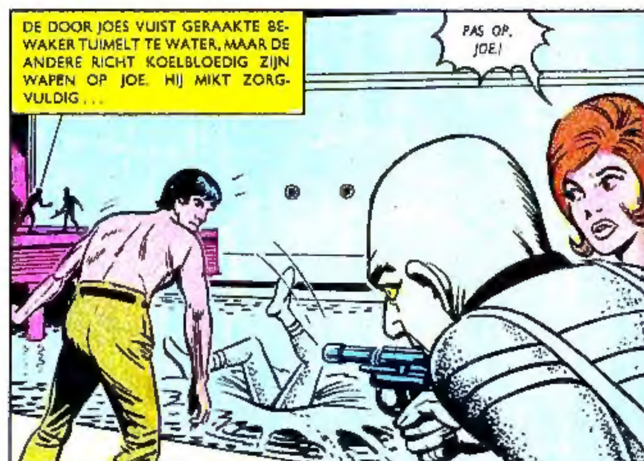

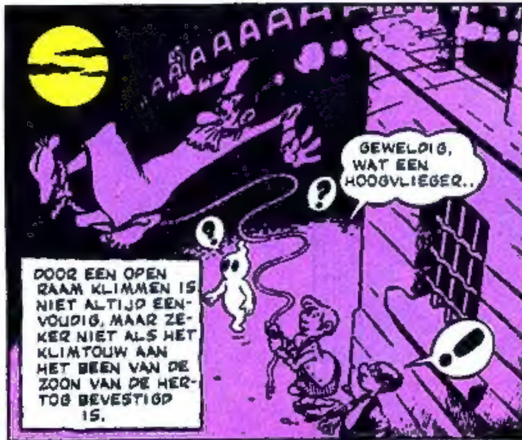

ARTHUR

GEWELDIG, WAT EEN HOOGVLIEGER..
DOOR EEN OPEN RAAM KLIMMEN IS NIET ALTIJD EENVOUDIG, MAAR ZEKER NIET ALS HET KLIMTOUW AAN HET BEEN VAN DE ZOON VAN DE HERTOG BEVESTIGD IS.

MAAR INTUSSEN...
WAT!? WIE ZEI DAAR AAAHHH ?

IK HAD NOOIT GEDACHT, DAT DE ZOON VAN DE HERTOG ZICH ZO SIERLIJK BEWOOG.
JA, EEN FABELACHTIGE SNOEKDUIK...
EN VOOR DE OGEN VAN ZIJN BEWONDERAARS VOLTOOIT DE NIEUWBAKKEN RUIMTEVAARDER ZIJN OMLOOPJE...

...WAARNA HIJ VEILIG OP HET WATER LANDT...
DIT ALLES IN BESCHEIDEN ZWIJGZAAMHEID.

MAAR ZOALS VAAK HEEFT OOK DEZE RUIMTEWANDELING NIET DE OPLOSSING VAN ALLE PROBLEMEN GEBRACHT.
IK BEN NIET NIEUWSGIERIG, MAAR WAT VOOR GRAP HEB JE NU IN PETTO?
GEEN ENKELE. DEZE KEER GA IK HET TOUW ERNSTIG EN GOED VASTMAKEN.

LINKS EN RECHTS GEEN HOND TE ZIEN.
DAN MOET IK GEDROOMD HEBBEN. WIE ZOU HET TROUWENS WAGEN EEN VOET TE ZETTEN IN DIT SPOOKHUIS?

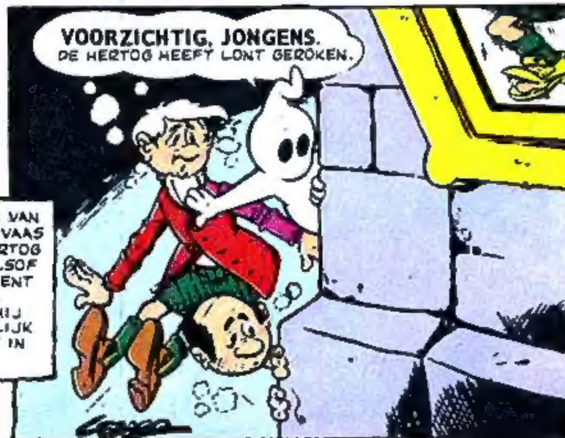

IK GELOOF DAT HIER NIEMAND SLAAPT. HET ZOU ME TENMINSTE ZEER VERBAZEN.

DAT IS AL HEEL WAT STEVIGER, HÈ?
IK BEN NIET NIEUWSGIERIG, MAAR WAT ZOU ER GEBEUREN ALS HET TOUW LOSLIET?

SSST! ER WONEN HIER NOG MEER MENSEN, DUS GEEN GELUID...
?!?!!
IK DOE MIJN BEST.
IK BEN NIET NIEUWSGIERIG, MAAR ZOU DIE VAAS GERUISLOOS VALLEN?

BRING
DEZE KEER IS ER GEEN VERGISSING MOGELIJK. DUS TOCH...

GRRRR..
HET RINKELEN VAN DE BREKENDE VAAS KLINKT DE HERTOG IN DE OREN ALSOF ER EEN REGIMENT ZIJN KASTEEL BINNENRUKT. HIJ BRENGT DADELIJK ZIJN GESCHUT IN STELLING.

VOORZICHTIG, JONGENS.
DE HERTOG HEEFT LONT GEROKEN.

HET SPOOKJE ZONDER VREES

MAURICE HERZOG

de bedwinger van de annapurna

DOOR HARRY BALM

DIE AVOND IN DE ALPINISTENCLUB....
DUS MORGEN GAAN WE DE BERGEN IN?
JA, EN WE NEMEN DIE NIEUWELING MEE
HIJ HEET HERZOG EN HIJ IS ERG ENTHOUSIAST

DE VOLGENDE DAG GAAT MAURICE MET DE ALPINISTEN MEE. HIJ DOET OP DEZE TOCHT IN DE ALPEN VEEL ERVARING OP
WE MOETEN DIE TOP ZIEN TE BEREIKEN
JAMMER DAT WE NIET DE EERSTEN ZIJN! DIE BERG IS AL DOOR VELEN BEKLOMMEN.

TOCH IS HET EEN LASTIGE BEKLIMMING, WAAR MAURICE VEEL VAN LEERT. OP DE TERUGWEG GEBEURT ER IETS.
HELP!

MAURICE GLIJDT UIT EN VALT IN EEN SPLEET

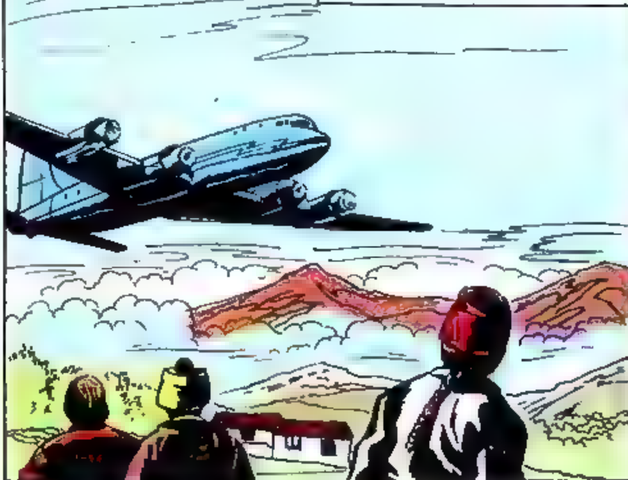
MAAR GELUKKIG ZIT HIJ VAST AAN EEN TOUW ZODAT DE ANDEREN METEEN HULP KUNNEN BIEDEN
HOE GAAT HET? NIETS GEBROKEN?
NEE ALLES IS PRIMA!

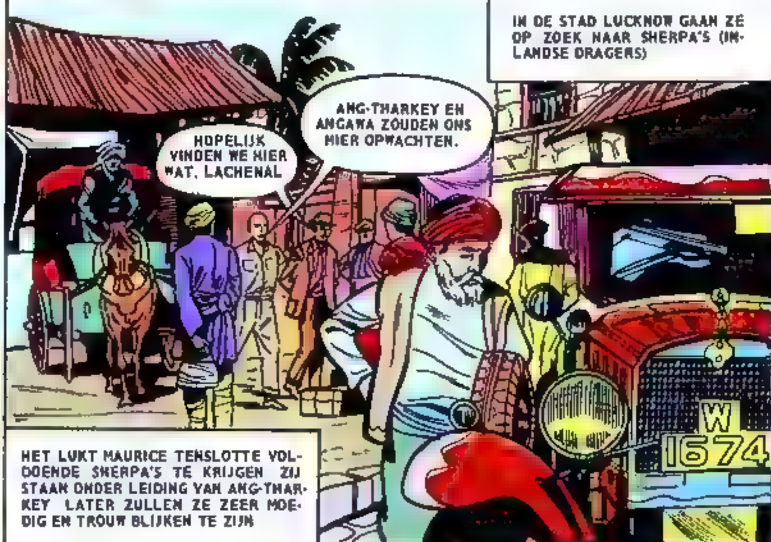
IN 1940 BREEKT DE TWEEDE WERELDOORLOG UIT. MAURICE EN ZIJN VRIENDEN WORDEN ONDER DE WAPENEN GEROEPEN
HEB JIJ GEEN OPROEP ONTVANGEN, MAURICE?
JA. IK BEN INGEDEELD ALS COMMANDANT VAN HET ZEVENENTWINTIGSTE BATALJON ALPENJAGERS

MAURICE VECHT AAN DE ITALIAANSE GRENS TEGEN DE DUITSERS. HIJ KAN GOED LEIDING GEVEN EN ZIJN MANNEN MOGEN HEM GRAAG.
VOORUIT, JONGENS WE LATEN ONS HIER NIET VERJAGE[redacted]

ALS DEZE VERWENSTE OORLOG ACHTER DE RUG IS, GA IK WEER BERGEN BEKLIMMEN!
OUWE IDEALIST

IN HET VOORJAAR VAN 1950 VERTREKT MAURICE MET [redacted] VRIENDEN NAAR HET HIMALAJAGEBERGTE OM DE DHAULAGIRI TE BE-[redacted]
VOORUIT, MANNEN DE TOCHT GAAT [redacted]

PER VLIEGTUIG BEREIKEN MAURICE EN ZIJN VRIENDEN INDIA.

IN DE STAD LUCKNOW GAAN ZE OP ZOEK NAAR SHERPA'S (INLANDSE DRAGERS)
HOPELIJK VINDEN WE HIER WAT, LACHENAL
ANG-THARKEY EN ANGAWA ZOUDEN ONS HIER OPWACHTEN.
HET LUKT MAURICE TENSLOTTE VOLDOENDE SHERPA'S TE KRIJGEN. ZIJ STAAN ONDER LEIDING VAN ANG-THARKEY. LATER ZULLEN ZE ZEER MOEDIG EN TROUW BLIJKEN TE ZIJN
W 1674

OP 5 APRIL BEREIKEN ZE DE STAAT NEPAL. IN JUNI BEGINT DE MOESSON EN DAT BETEKENT DAT DE BEKLIMMING TEGEN DIE TIJD VOLTOOID MOET ZIJN. MAURICE VERWACHT STEUN VAN ANG-THARKEY, DIE DE STREEK GOED KENT.
U KUNT GEHEEL OP MIJ VERTROUWEN, SAHIB!

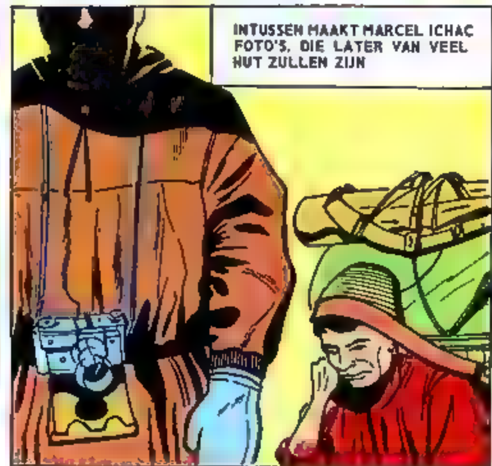

MAAR ER KOMEN MOEILIJKHEDEN. DE SHERPA'S ZIJN ONTEVREDEN. ZE WILLEN MEER GELD. DAN TREEDT DE INDISCHE OUD-OFFICIER RANA NAAR VOREN EN SPREEKT HEN TOE
WAT? KRIJGEN JULLIE NIET GENOEG? JULLIE HEBBEN ZELF DE CONTRACTEN ONDERTEKEND EN DUS VALT ER NIETS TE WEIGEREN!
HIJ HEEFT GELIJK. IK TREK MIJN WOORDEN TERUG.
NOU, VOORUIT DAN MAAR.

OP EEN DAG KRIJGT MAURICE BEZOEK VAN EEN BOEDDHISTISCHE PRIESTER
GEEF UW POGING DE DHAULAGIRI TE BEKLIMMEN OP. U ZULT HEM NOOIT BEKLIMMEN. UW DOEL LIGT IN DE RICHTING VAN MUKTINATH BIJ DE ANNAPURNA

NADAT ZE EEN BASISKAMP HEBBEN OPGESLAGEN, GAAN MAURICE EN ZIJN MANNEN OP ZOEK NAAR DE ANNAPURNA
GELUKKIG, HET IS GOED WEER!
LATEN WE OPSCHIETEN WANT STRAKS KOMT DE MOESSON!

EN DAN BEGINT DE TOCHT NAAR DE TOP VAN DE ANNAPURNA. TELKENS LOOPT DE EXPEDITIE VAST OP ONBEGAANBARE GEDEELTEN. MAAR DE MANNEN ZETTEN STUG DOOR.

HET IS MOEILIJK DE BERG TE NADEREN. ER MOET EEN BEGAANBARE WEG GEVONDEN WORDEN

INTUSSEN MAAKT MARCEL ICHAC FOTO'S, DIE LATER VAN VEEL NUT ZULLEN ZIJN

ZO NU EN DAN GLIJDT ER IEMAND UIT MAAR HET LOOPT STEEDS GOED AF

EINDELIJK BEREIKEN ZE EEN PLATEAU OP EEN GLETSJER. DE NACHT VALT. ZE ZIJN OP EEN HOOGTE VAN 5400 METER.

ZULLEN WE HIER DE NACHT DOORBRENGEN?

DAT IS GOED IK BEN DOODOP!

NADAT HET KAMP IS INGERICHT, GAAN DE MANNEN SLAPEN. ALLEN ZIJN BEZETEN VAN HET IDEE DE ANNAPURNA TE BEDWINGEN, HOE DAN OOK

DE VOLGENDE DAG ZIEN ZE VOOR HET EERST DE TOP. LACHENAL STIPPELT DE ROUTE UIT. ZE ZULLEN VIA DE NOORDELIJKE GLETSJER GAAN

HET IS NU 23 MEI EN OP 3 JUNI WORDT DE MOESSON VERWACHT. ER MOET DUS SNEL GEHANDELD WORDEN

SARKI, BRENG DIT BERICHT NAAR HET BASISKAMP. LAAT IEDEREEN ZICH KLAARMAKEN VOOR DE AANVAL!

JA SAHIB

EN ZO GAAT DE BARRE TOCHT VERDER. OP 5900 METER HOOGTE KOMT KAMP II. DE SHERPA'S WORDEN TERUGGESTUURD NAAR HET BASISKAMP OM VOORRADEN TE HALEN

IN GROEPJES VAN TWEE MAN TREKKEN ZE VERDER OM KAMP III IN TE RICHTEN. OP 6600 METER HOOGTE. MAURICE IS VERBONDEN AAN ZIJN VRIEND MARCEL SCHATZ

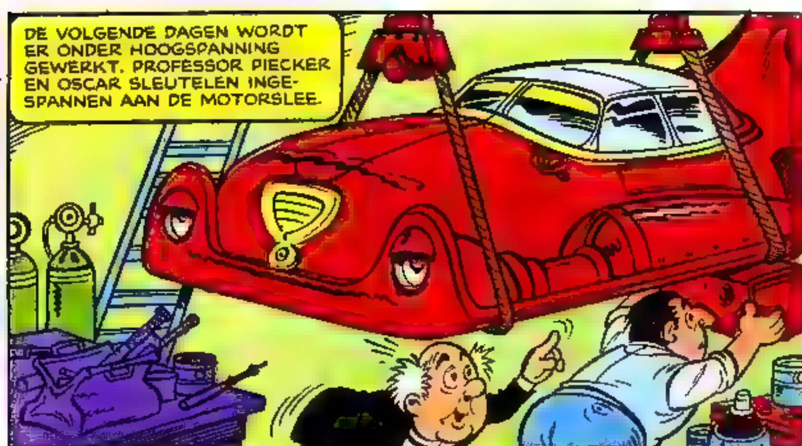
OP EEN GLADDE HELLING VALT MAURICE EN SLEURT SCHATZ IN ZIJN VAL MEE. ONDER HEN GAAPT EEN PEILLOZE AFGROND

AAAAGGH!!

VOLGENDE WEEK DEEL 2

DINKIE

DOOR CAROL VOGES

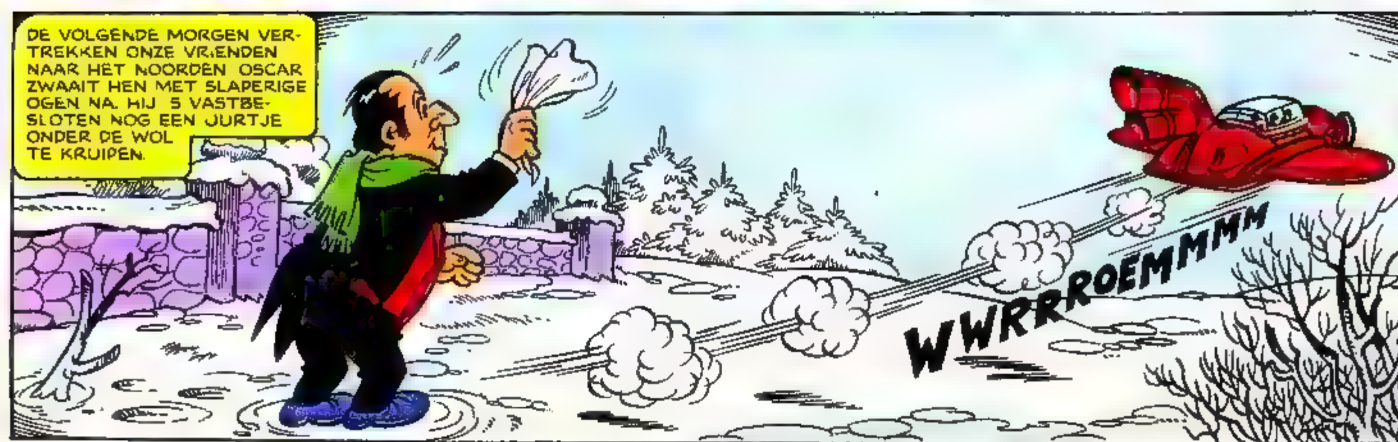

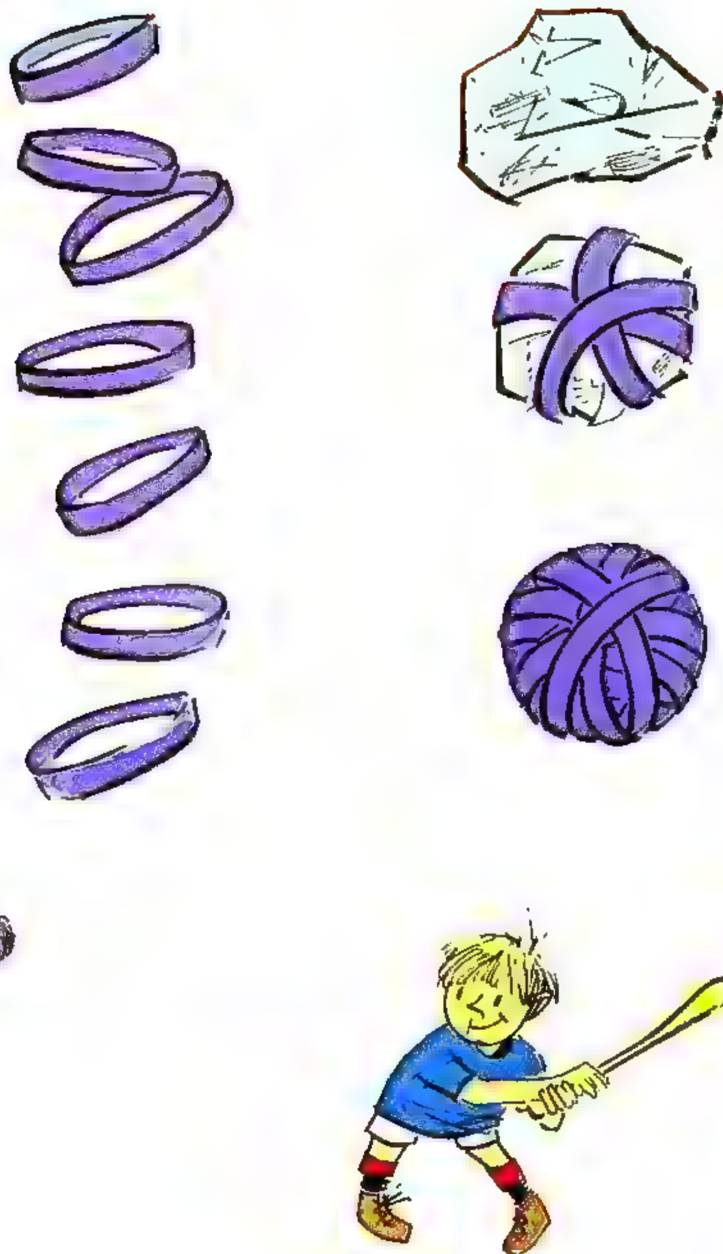

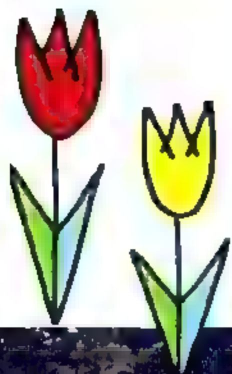

Maak een bal van binnenband

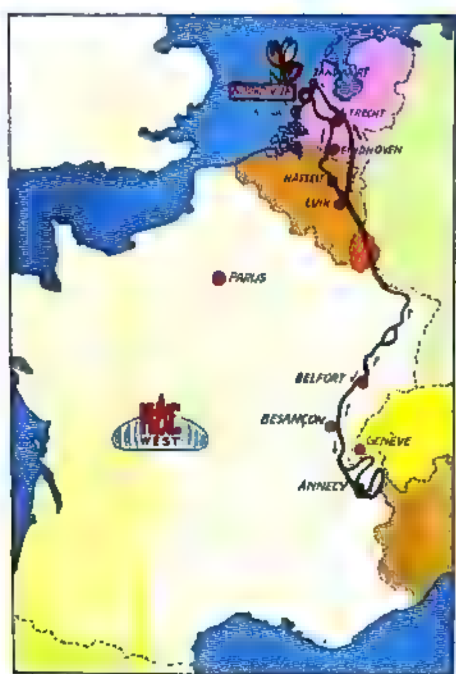

Van een oude binnenband van een fiets knip je ringen van ongeveer twee centimeter breedte. Als je er een flink aantal bij elkaar hebt, maak je vervolgens van papier een propje en daar doe je de reepjes binnenband stuk voor stuk omheen. Draai ze er regelmatig om en wel zo, dat je een ronde bal krijgt. Deze bal kun je uitstekend gebruiken als je op een veldje wilt hockeyen of honkballen. Hij is goed hard en leent zich prima voor dat doel. Eén ding: pas wel op als er ruiten in de buurt zijn!

De negentiende internationale Tulpenrallye

WEDSTRIJDSCHEMA

Zondag 23 april: Aanmelding van de rijders en keuring van de wagens te Noordwijk.
Maandag 24 april: Start te Noordwijk vanaf acht uur 's morgens. Route door Nederland, België, Luxemburg, Frankrijk.
Dinsdag 25 april: Route door Frankrijk, rust in Annecy.
Woensdag 26 april: Route door Frankrijk.
Donderdag 27 april: Route door Luxemburg, België en Nederland. Aankomst te Noordwijk vanaf ongeveer negen uur 's morgens.

Maandag 24 april aanstaande gaat in Noordwijk-aan-Zee de negentiende internationale Tulpenrallye van start. Om acht uur precies begint de eerste wagen aan de moeilijke tocht door Nederland, België, Luxemburg, Frankrijk en terug. De totale lengte van deze rally bedraagt 3275 kilometer (in tegenstelling tot vorig jaar, toen de lengte 2756 kilometer was) en de deelnemers worden op donderdag 27 april in Noordwijk terugverwacht.

Tijdens die vier dagen durende Nederlandse rally, die buiten de grenzen grote bekendheid geniet en zeker niet onderdoet voor buitenlandse rally's, krijgen de deelnemers het zwaar te verduren. Was de Tulpenrallye vroeger al geen geringe opgave, dit jaar is hij nog moeilijker geworden, vooral vanwege de vijfhonderd kilometer lange etappe die in de Alpen zal worden gereden.

Maandag gaan de rijders vanuit Noordwijk via het circuit van het Belgische Zolder naar het Franse Sarrebourg. De daaropvolgende nacht trekken ze de Vogezen door en dinsdagmorgen komen ze in Annecy aan. Ze krijgen daar de hele dag rust tot 's avonds acht uur precies. Dan begint de Alpenetappe, waarbij een hoogte van 1700 meter zal worden bereikt en waarbij de wagens misschien met sneeuw te kampen krijgen. Na de Alpenroute volgt een rust van twee en een half uur in Rumilly en daarna rijdt men terug naar Sarrebourg, waar de wagens woensdagavond aankomen. Vandaaruit gaat het door Luxemburg terug naar Nederland en wel naar Soesterberg, waar op militair terrein klassementsproeven worden gehouden. Van Soesterberg gaan de wagens via Zandvoort terug naar Noordwijk, waar de eerste deelnemer donderdag dient aan te komen.

Er zijn in de hele rally achttien klassementsproeven opgenomen en eveneens achttien „speciale etappes". De klassementsproeven worden gehouden op weggedeelten die voor het overige verkeer zijn afgesloten. Alle klassementsproeven zijn snelheidsproeven, waarvoor de deelnemers starten met een tijdverschil van ten minste één minuut. Speciale etappes, worden eveneens op wegen gehouden die voor het andere verkeer zijn afgesloten. In deze etappes geldt een verhoogde gemiddelde snelheid. Over het hele traject van de rally zijn controleposten ingericht, zoals tijdcontroles en al of niet geheime routecontroles.

De wagens die aan de negentiende internationale Tulpenrallye meedoen, worden verdeeld in drie categorieën: groep 1 en 2 (gecombineerd) voor toerwagens en serietoerwagens; groep 3 voor grand-tourismewagens. Voor de gecombineerde groepen 1 en 2 en voor groep 3 wordt een algemeen klassement en een klassement per cilinderinhoud opgesteld. Bovendien is er een speciaal klassement voor amateurrijders (de amateurtrofee).

Alle deelnemers aan de rally krijgen voor het begin van de wedstrijd één zogenaamd routeboek, waarin precies staat aangegeven welke route ze moeten volgen en op welk tijdschema ze moeten rijden. Ook staat in dit boek vermeld waar de controleposten zich bevinden, waar speciale etappes te verwachten zijn en waar klassementsproeven. Aan het eind van de rally leveren de rijders hun routeboek in en de wedstrijdleiding kan dan aan de hand van de aantekeningen van de verschillende controleposten nagaan of de betrokken deelnemer zich al dan niet aan het wedstrijdreglement gehouden heeft.

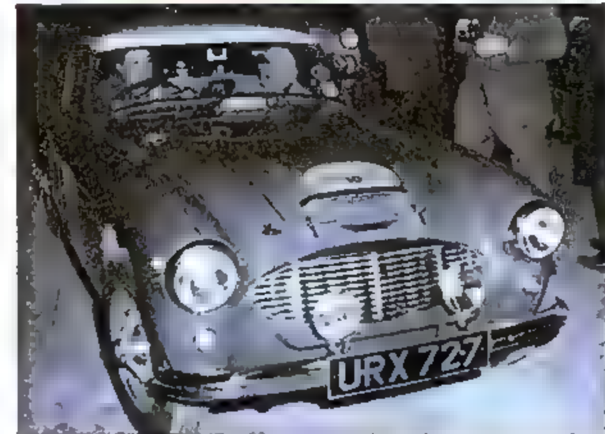
Bekende rallyrijders uit heel Europa zullen maandag aan de start verschijnen en drie dagen lang zullen ze allemaal hun best doen met zo weinig mogelijk strafpunten en binnen de gestelde tijd de finish te bereiken. Niemand kan met enige zekerheid voorspellen wie uiteindelijk een van de vele prijzen in de wacht zal slepen. Het traject zal op verschillende plaatsen lang niet gemakkelijk zijn. Veel hangt af van de weersomstandigheden en natuurlijk kunnen ook de beste rijders door pech worden overvallen. Vrijdag 28 april zal in Noordwijk de voorlopige uitslag worden bekendgemaakt, gevolgd door de definitieve uitslag op zaterdag. Daarop heeft dan de prijsuitreiking plaats en de wedstrijd wordt afgesloten met een feestelijk Tulpenrallyebal.

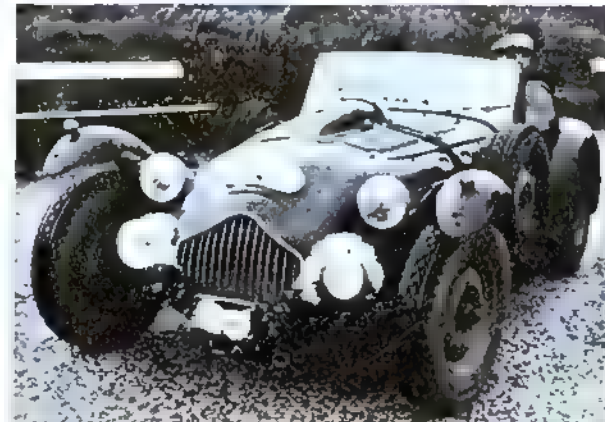
Op deze foto de winnaar van de Tulpenrallye van vorig jaar: Rauno Aaltonen en Henry Liddon met hun B.M.C. Cooper. De Fin Aaltonen (rechts) is al jaren een bekend rallyrijder, evenals zijn landgenoot Timo Makinen. Aaltonen, die in 1939 in Turku is geboren, werd op jeugdige leeftijd speedboatkampioen van Scandinavië en heeft ook aan speedway gedaan. Op zijn twintigste schakelde hij over op de autosport. In 1963 won hij de zware Coupe des Alpes en in 1964 de rally van Monte Carlo. In 1965 werd hij winnaar in de rally van Genève, de Poolse rally, de rit München-Wenen-Boedapest en de Britse R.A.C.-rally. Er bestaat grote kans dat Aaltonen ook dit jaar weer in Noordwijk aan de start zal verschijnen.

Een opname, gemaakt tijdens de Tulpenrallye 1966: de Nederlanders Joop Heidendahl en Jooks Klein in hun Porsche 911 onderweg over de slingerwegen en door de haarspeldbochten van de Franse Alpen.

De bekende vrouwelijke coureur uit Engeland, Pat Moss, zuster van Stirling Moss, is al jaren vaste klant in de Tulpenrallye, waarbij zij verscheidene jaren de speciale Damesprijs (Coupe des Dames) heeft gewonnen. Hier Pat in een Austin Healey met haar teamgenote Ann Wisdom, met wie ze enkele jaren geleden de Tulpenrallye reed. Ook dit jaar zal zij (eventueel met haar Zweedse echtgenoot Eric Carlsson) waarschijnlijk van de partij zijn.

Dit is een plaatje uit de geschiedenis van de Tulpenrallye. In 1953 reed deze Engelse wagen mee en werd winnaar in de sportwagenklasse. De wagen (een Allard) bezat een motor van 220 pk. De rijders moesten wel over een groot uithoudingsvermogen beschikken, want elke vorm van comfort ontbrak.

Billie Turf

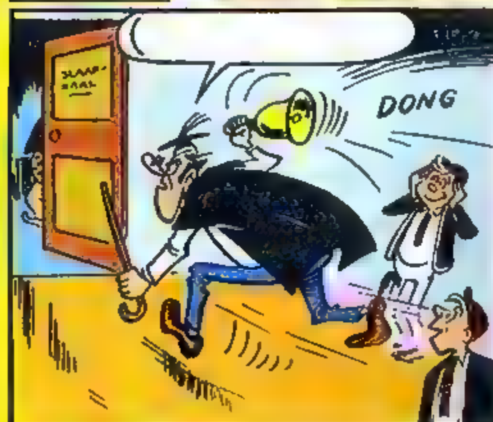
het dikste studentje ter wereld

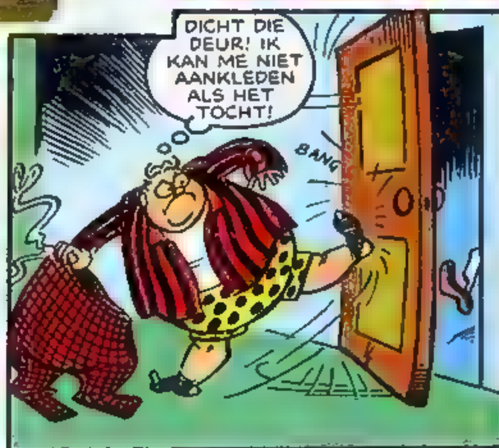
ALS 'S MORGENS DE BEL WORDT GELUID, HEEFT BILLIE NOOIT ZIN OM OP TE STAAN.

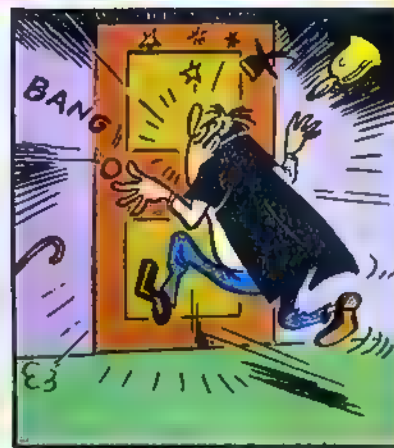

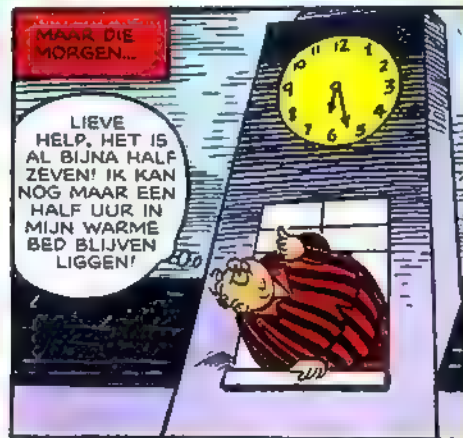

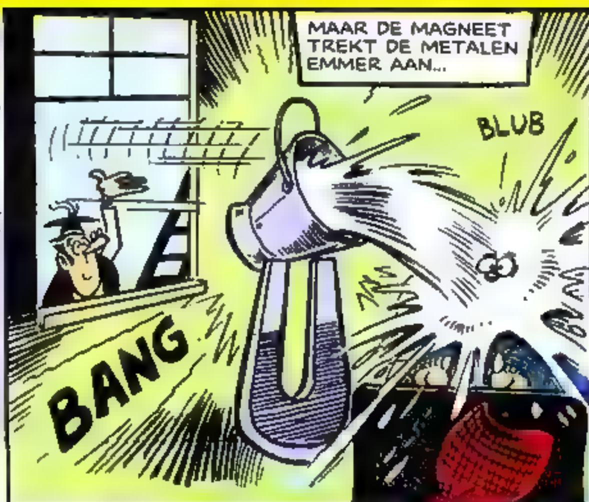

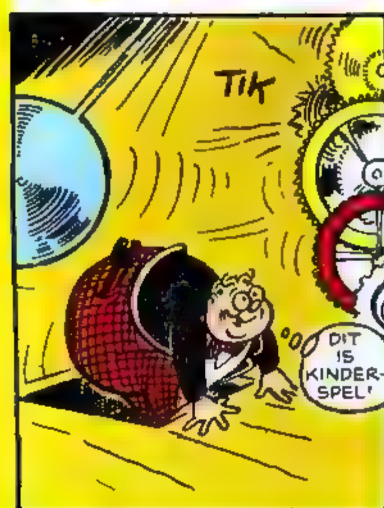
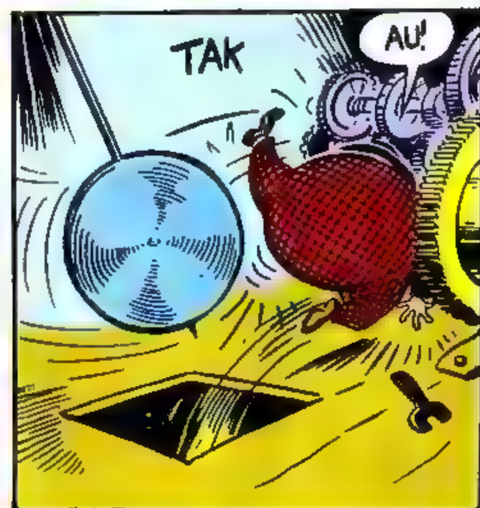

MISSCHIEN ZIJN ZE VASTGELOPEN ALS GEVOLG VAN VUIL. IK ZAL DE WIJZERPLAAT EVEN EEN GOEIE BEURT GEVEN!

MAAR DE MAGNEET TREKT DE METALEN EMMER AAN...
BLUB
BANG

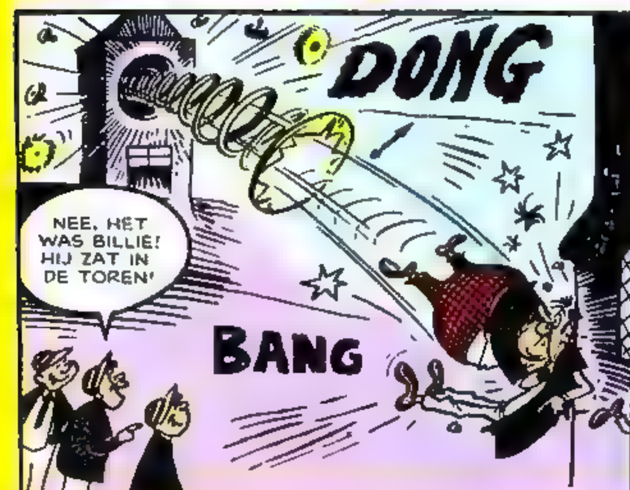
LELIJKE VLEGEL! DUS JIJ BENT DE SCHULDIGE! VOORUIT. KLEED JE AAN! VLUG!
PATS
PATS

DIE MIDDAG, ALS DE LESSEN ZIJN AFGELOPEN...
VIER UUR! IEDEREEN MAG NAAR BUITEN BEHALVE BILLIE! HIJ BLIJFT VOOR STRAF TOT HALF ZES IN DE KLAS!
BAH, WAT GEMEEN!
KLAS

NOG ANDERHALF UUR WERKEN! KON IK MAAR ETS AAN DIE WIJZERS DOEN!

MENEER KWEL IS ER NIET. IK SCHIET GAUW DE KLOKKE-TOREN IN!
KLOKKE-TOREN

HA, HA, HA! IK KRUIP ACHTER DE KLOK EN ZET DE WIJZERS GEWOON OP HALF ZES!
KLOK. NIET AANKOMEN.

TIK
DIT IS KINDER-SPEL!

TAK
AU!

DONG
KRRRR
KRRR
DONG
AU!
HELLUP!
HELP!
KRRR-R
ALLE MENSEN, WAT GEBEURT ER NU?
MISSCHIEN ZITTEN ER VLEERMUIZEN IN DE TOREN!

DONG
NEE, HET WAS BILLIE! HIJ ZAT IN DE TOREN!
BANG

JULLIE MOETEN BEIDEN IN BED BLIJVEN TOT JE JE BETER VOELT!
IK DENK NIET DAT IK ME OOIT BETER ZAL VOELEN, ZOLANG HIJ NAAST ME LIGT!
GÉÉN VERBAND OM MIJN RECHTERARM, ZUSTER! DIE HEB IK VEEL TE HARD NODIG!
ZIEKEN-ZAAL
DOKTER

Het geheim van de grot

door Ruth Park
tekeningen Jean Sidobre

9

KORTE INHOUD: Dunk en Brownie wonen op een vervallen boerderij in Nieuw-Zeeland, die hun vader geërfd heeft van hun oudoom Angus. Volgens oom Angus moet er op of bij de boerderij een schat te vinden zijn. De kinderen ontmoeten Tom te Taniwha, een Maori-jongen, en zijn oude grootmoeder, die de boerderij wil kopen. Ze komen in een onderaards grottencomplex terecht en gaan op onderzoek uit. In de grotten vinden ze aanwijzingen dat oom Angus hier vaak geweest is. Bovendien ontdekken ze een vlot en daarmee brengen ze een bezoek aan een druipsteengrot. Als ze de volgende dag weer de grotten ingaan, lopen ze Tom te Taniwha tegen het lijf, die ze niet helemaal vertrouwen.

„Maar hoe komt het dat jullie van het bestaan van de grotten af weten en ze toch niet wisten te vinden?"

Tom haalde de schouders op. „Mijn voorouders kenden de grotten wel. Ik heb jullie toch al verteld dat dit land destijds allemaal aan de Te Taniwha's behoorde. Maar tijdens een van de oorlogen, die tussen de stammen woedden, werden de bewakers van de grotten gedood en zij namen het geheim van de toegang tot de grotten mee in het graf."

„Bewakers?" riep Dunk verbaasd uit. „Maar waarom waren er bewakers bij de grotten?"

„Hadden die oude Maori's soms iets in de grotten verborgen? Iets kostbaars?" vroeg Brownie langzaam en ze keek Tom strak aan.

Tom wendde verward zijn hoofd af. Toen lachte hij.

„Probeer je me weer voor de gek te houden? Wat zouden mijn voorouders te verbergen hebben? Misschien diamanten? Of gouden munten? Mijn voorouders hadden niets anders dan hun stenen bijlen en hun trots en ras."

„Ik neem graag aan dat die oude Maori's trots waren en stenen bijlen hadden," zei Brownie snibbig. „Maar jij moet niet proberen óns voor de gek te houden, Tom. Jij hebt meer geleerd dan wij. Je behoeft echt niet de onnozele hals uit te hangen."

„Toe, Brownie, hou op," zei Dunk smekend. Hij voelde zich rood worden van verlegenheid.

„Jij moet nodig iets zeggen over voor de gek houden," zei Tom, Dunks uitroep negerend. „Jullie wisten heel goed waar de grotten waren. Waarom hebben jullie dan tegen mij gelogen?"

„En als wij dat deden, wat gaat jou dat dan aan?" riep Brownie verontwaardigd uit. „Dit land is van ons en niet van jou."

„En we wisten het echt niet, Tom," zei Dunk, die zich doodschaamde over de snibbigheid van zijn zuster.

„Heeft jullie oudoom dan niets nagelaten? Geen kaart, geen beschrijving?"

„Gebruik je verstand," zei Brownie vlug. „Denk je dat vader de boerderij zou proberen te verkopen als hij wist dat er zulke interessante grotten waren?"

Dunk keek van de een naar de ander. Het scheen dat Brownie niets wilde vertellen over de kaart, die ze in de band van de oude hoed hadden gevonden. En daar zou ze wel haar redenen voor hebben. Dunk besloot zijn mond te houden. Maar o, wat was dat moeilijk. Er was zoveel gebeurd dat hij graag aan Tom zou willen vertellen.

„Tja. . ." Tom krabde even op zijn hoofd. „Ik weet eigenlijk niet wat ik moet zeggen. Ik wilde graag goede vrienden met jullie worden en dat had echt niets met de grotten te maken. Maar ik veronderstel dat jullie dat toch niet willen geloven."

„Ik geloof je, hoor, Tom!" Deze woorden klonken als een juichkreet uit Dunks mond. Brownie draaide haar hoofd om. Zowel Dunk als Tom beschouwden dit als een bewijs dat ze het niet met Dunk eens was. Maar zo was het niet. Opeens had ze genoeg van die vervelende toestand. Tom geloofde hen niet, zij geloofden Tom niet helemaal; bah, wat akelig. Was alles maar gewoon. Ze verlangde plotseling naar de frisse buitenlucht en naar licht. Toonloos zei ze: „Ik heb trek. Hebben jullie geen honger? Laten we hier weggaan."

Een lange zucht klonk door de grotten. Het leek of de wind erdoorheen blies, maar het waaide immers helemaal niet in de spelonken? Het drietal keek elkaar angstig aan. Wat had dat te betekenen?

„Verdraaid, wat was dat?" riep Dunk uit. „Kom, jongens, laten we vlug weggaan. Hup, naar het vlot!"

Tom grinnikte. „Ja, dat vermoedde ik al. Ik dacht wel dat jullie een kano of zo iets hadden. Is dat ook iets van Angus Mackenzie?"

„Nou, ik had nooit van mijn leven de moed gehad om door die tunnel te zwemmen, zoals jij deed, Tom," zei Dunk bewonderend. „Stel je voor dat je een krokodil tegenkwam in dat griezelige, donkere water."

„Je vergeet iets, vriendje. In Nieuw-Zeeland hebben we geen slangen en krokodillen."

„Maar denk nu eens aan je eigen naam, Tom," lachte Dunk. „Je vertelde een keer dat je naam watermonster betekent. Stel je voor dat ik een watermonster zou tegenkomen. Zeg, Brownie, je gaat toch wel de goede kant op?"

Brownie liep voorop. Iets verder zag ze de oudemannenkop met de haviksneus.

„Ja, we gaan goed," riep ze. „Kijk, hier zijn de voetsteunen die oom Angus heeft gemaakt en daar zie ik de mannenkop. Nu moet ik uitkijken naar de paddestoelen. Ja, daar zijn ze al!"

Opeens stond Brownie stil. Vol ongeloof richtte ze haar lamp op de grond.

„Hier was geen water," zei ze geschrokken. „Hoe kan er nu opeens wel water zijn?"

„Ai, jakkes!" schreeuwde Dunk. „Het water beweegt! Het stijgt."

Een heel dun stroompje water kabbelde uit de glimwormgrot. Tom deed nu ook zijn lantaarn aan en klom op een richel. Angstig volgden Brownie en Dunk zijn voorbeeld.

„Vooruit, jongens," beval Tom, „komen jullie zo snel je kunt achter me aan. We moeten zo gauw mogelijk bij de tunnel zijn."

Brownie schuifelde achter de jongens aan over de richels en de oneffen bodem. Ze zuchtte van opluchting toen ze de glimwormgrot hadden bereikt. Maar meteen werd ze door een panische angst bevangen. De tunnel was verdwenen. En het touw, dat hen naar de buitenwereld moest brengen, was nergens te bekennen. De grot was veranderd in een groot meer. Het water reikte bijna tot de moddergrens op de rotsmuur. Het vlot, dat door het binnenstromende water opgetild was, bonkte tegen de rotswand.

Tom stopte Brownie zijn zaklantaarn in haar vrije hand en plonsde in het water.

„Tom," riep ze, „wees alsjeblieft voorzichtig." Stel je voor dat hij door het water meegesleurd zou worden. Maar met een paar grote slagen bereikte hij het vlot en duwde het in de richting van Brownie en Dunk.

„Wat een ramp," riep Dunk met afschuw. „Hoe komen we hier ooit weer uit?"

„Rustig maar. Je hoeft je nu nog niet bang te maken," zei Tom bemoedigend. „Ik denk niet dat het water nog veel hoger komt."

„Je hebt vast gelijk," zei Brownie hoopvol. „Anders zouden de glimwormpjes hier niet op de muren en op het plafond kunnen leven."

„Alles goed en wel," liet Dunk zich weer horen, „maar wanneer zal het water weer lager worden? Dat kan wel weken duren. En ik heb nu al zo'n honger."

„Maak je niet druk, vriendje," zei Tom vrolijk. „We kunnen deze grot precies zo verlaten als we erin zijn gekomen. Tenminste, zoals ik erin ben gekomen."

Brownie werd haast misselijk van angst. „Je bedoelt dat we onder water door de tunnel moeten zwemmen? Tegen de stroom in? In het pikkedonker? O nee, Tom, dat kan ik niet. Ik zou doodgaan van angst."

Dunk stond op zijn lippen te bijten. Hij wist wel zeker dat hij die tocht ook nooit levend zou halen. Maar het leek hem beter niets te zeggen. Brownie zag er toch al zo angstig uit.

Peinzend keek Tom naar het donkere water. „Hebben jullie ook gemerkt toen jullie door de tunnel voeren, dat er modder tegen de bovenkant zat?"

Brownie knikte. „Ja, de rivier is waarschijnlijk gisteren of eergisteren ook zo hoog geweest."

Tom keek triomfantelijk. „Dan geloof ik dat deze zogenaamde vloed iets is, dat vaak voorkomt in grotten. Ze noemen het hevelen. Ergens achter deze muren is nog een grot, die waarschijnlijk half vol water staat. Dat water moet uit een bron komen, die op geregelde tijden hoge en lage waterstanden heeft. De grot loopt dan onder en het water stroomt verder naar deze grot en in de tunnel. Dat vreemde, zuchtende geluid dat we hoorden, moet veroorzaakt zijn door luchtdruk hier of daar."

De toorts, die Dunk in zijn hand hield, was nu bijna opgebrand. Tom wees ernaar.

„Jullie zien het, we moeten echt proberen hier weg te komen. De toorts van Dunk is al opgebrand. We kunnen niet wachten tot het water weer zakt, omdat we niet weten hoe lang dat duurt."

„Maar de modder tegen de bovenkant van de tunnel was nat, Tom," spartelde Brownie tegen. „Dat bewijst toch. . ."

„Heus, Brownie, ik vind dat we hier vandaan moeten als het enigszins mogelijk is," zei Tom vastberaden. „Ik zal proberen het eind van het touw te vinden, dat jullie aan een druipsteenkegel hebben vastgebonden. Ik kan jullie dan aan het touw door de tunnel trekken."

Brownies ogen puilden haast uit haar hoofd van angst. „Tom, alsjeblieft, ik geloof nooit dat ik het haal."

Tom klopte haar bemoedigend op de schouder. „Ik zwem eerst door de tunnel om te zien of de andere grot ook niet onder water staat. Wees flink, Brownie. Ik dacht dat Australiërs zo flink waren!"

Ondanks haar angst moest Brownie nu toch even lachen. En toen, voordat Dunk of Brownie nog iets hadden kunnen zeggen, sprong Tom in het zwarte, geheimzinnige water. Meteen was hij verdwenen.

„O, Dunk, het is vast heel diep," zei Brownie bevend. Ze greep haar broers hand en samen staarden ze naar het wateroppervlak. Tot hun grote opluchting verscheen even later Toms hoofd boven water.

„Ik heb het touw gevonden, jongens! Ik moet het nog losmaken," deelde hij mee. Hij haalde diep adem en verdween voor de tweede keer. Het scheen hun een eeuwigheid te duren voordat hij weer opdook.

„Nou zeg, jullie kunnen goed knopen leggen. Wie van jullie twee is die padvinder? Hier!" Hij gooide het uiteinde van het touw naar Brownie. „Houd het goed vast, hoor, want ik ben op het touw aangewezen om door die tunnel te komen."

Voor de angstige ogen van Dunk en Brownie dook Tom weer onder. Brownie hield het uiteinde van het touw met trillende vingers vast. O, ze zou nooit, nooit door die tunnel durven!

„Dunk," zei ze half huilend, „ik zal hier moeten blijven tot het water gezakt is. Heus, geloof me, ik haal het niet door die tunnel."

Dunk hield Toms zaklantaarn hoog boven zijn hoofd. Het licht viel over het meer in de grot. Het water was nog hoger gestegen. Het kwam nu bijna tot de moddergrens.

„De tunnel is niet meer dan zes meter lang," mompelde hij om zichzelf en Brownie gerust te stellen. „En Tom is een reuze goede zwemmer."

Plotseling werd er zo'n harde ruk aan het touw gegeven, dat Brownie haast hals-over-kop het water in schoot. Ze keek haar broer opgetogen aan. „Denk je dat dit betekent dat Tom de andere grot heeft bereikt?"

Toen gaf ze ook een rukje aan het touw. Maar er kwam geen signaal meer. Ze wachtten een seconde of zes. Brownie trok nogmaals aan het touw en nog kwam er van de andere kant geen reactie.

„Je denkt toch niet. . ." begon Dunk aarzelend. „Hij zal toch niet weggegaan zijn en ons hier achterlaten?"

Boos antwoordde Brownie: „Natuurlijk niet. Dat zou hij nooit doen."

„Poeh, moet je dat horen," hoonde Dunk, „nu kom je opeens voor Tom op."

„Ach, hou je mond," snauwde Brownie. „Ik weet ook niet meer wat

Tom stopte Brownie zijn zaklantaarn in haar vrije hand en plonsde in het water.

Er was geen teken van leven in het lichaam van hun vriend te bespeuren.

dat ze die lessen hier in praktijk zou moeten brengen.

„Zo, Tom, hoe voel je je nu?"

De jonge Maori probeerde met behulp van Dunk overeind te komen.

„Rustig aan. Je kunt beter even blijven zitten."

„Bah!" Tom spuugde weer een golf water uit. Toen leunde hij, helemaal uitgeput, tegen de rotswand. „Is het heus waar. . .? Zijn jullie daar echt. . .? Betekent dit dat ik nog leef? Jullie hebben mijn leven gered."

„Ja, dat geloof ik ook," zei Dunk peinzend. „Maar wat is er eigenlijk gebeurd?"

„Dat. . . dat zal ik jullie zo vertellen." Tom sloot even zijn ogen. Toch vond Brownie dat hij er al een stuk beter uit zag. Nu zouden er warme dekens moeten komen en een verdere behandeling. Dat had ze allemaal geleerd. Ze lachte even, als een boer die kiespijn heeft. Het was een geluk dat Tom zo sterk was. Hij zou het wel redden zonder warme dekens en zo. Zijn gezicht was bijna weer normaal van kleur. En nu deed hij zijn ogen ook weer open. Tot Brownies en Dunks blijdschap lag er een levendige blik in.

HOOFDSTUK XI

„Mensenkinderen, ik weet niet hoe ik jullie moet bedanken!"

„Breek je daar maar niet je hoofd over, Tom. Vertel ons liever eerst eens wat er is gebeurd."

„Wel," zei Tom langzaam, „ik zwom met het touw in mijn hand de tunnel in. Ik had voldoende adem. Maar opeens voelde ik een enorm krachtige opwaartse druk, waartegen ik niets kon beginnen."

„Daar zal het water uit die andere grot binnenstromen," zei Brownie. „Wat suf van ons dat we niet daaraan hebben gedacht."

„Om verder te gaan, ik schoot als een kurk met mijn hoofd tegen de bovenkant van de tunnel. Dat gebeurde met zo'n kracht, dat ik bewusteloos ben geraakt. Het is mijn geluk geweest dat de stroom me naar deze kant heeft gevoerd. Hoe kregen jullie me in de gaten?"

„We zagen luchtbelletjes en toen je hand," vertelde Dunk.

„Als jullie er niet waren geweest, waren dat mijn laatste luchtbelletjes geweest. Verdraaid, jongens. . ."

„We hadden je toch gezegd dat het veel te gevaarlijk was," mopperde Brownie. „En nu zijn we nog niets verder. Onze uitgang is versperd. De weg door de tunnel kunnen we rustig vergeten. En die toortsen blijven ook niet eeuwig branden. Als we niet vlug iets gaan doen, zullen we straks hier in het volslagen donker zitten. Zodra Tom in staat is iets te doen, moeten we de zaak hier verder verkennen. We zullen er bovendien een beetje warm door worden."

Nog even bleven ze zitten. Dunk had een ontzettende honger.

„Iedere keer als ik een doodschrik krijg, krijg ik ook meteen honger."

ik van Tom moet denken. Maar hij is beslist niet zo gemeen om ons hier achter te laten."

Zwijgend wees Dunk naar het water. Er zat beweging in. Even later zagen ze luchtbelletjes.

„Daar komt hij aan. Zie je het, hij komt terug!" juichte Dunk.

Brownie zag iets lichts in het water. Wat was dat? Het. . . het leek wel een hand! Brownie keek er angstig naar. Het was Toms hand, maar de hand maakte geen zwembewegingen. Hij bewoog alleen maar wat heen en weer door de stroom.

„Dunk, Tom. . . Er is iets aan de hand met Tom!"

Nauwelijks had Brownie deze woorden uitgesproken, of Dunk schoot als een pijl het water in. Brownie rukte aan haar jack. Toen ze het uit had, sprong ze meteen achter haar broer aan het water in.

Het water was afschuwelijk koud. Het leek of ze door een ijzeren band omkneld werd en ze hapte naar lucht. Daar zag ze hoe Dunk Toms hoofd boven water trok. Snel zwom ze naar haar broer om hem te helpen. Gelukkig waren de kinderen Mackenzie goede zwemmers. Volgens hun vader brachten ze tijdens een weekend thuis minstens achttien uur in het water door. Zelfs in dit ijskoude en griezelig donkere water zwommen ze als alen.

„Ik geloof dat hij bewusteloos is," hijgde Dunk.

„Des te beter," antwoordde Brownie laconiek. „Dan krijgen we hem gemakkelijker aan de kant." Ze pakte het hoofd van de jonge Maori tussen haar beide handen en zwom naar de kant. Dunk hielp haar het zware lichaam trekken. Met grote moeite kregen ze hem op het droge.

„We kunnen hier geen kunstmatige ademhaling toepassen," zuchtte Brownie. „Er is niet voldoende ruimte. We zullen mond op mond moeten proberen."

Er was geen teken van leven in het lichaam van hun vriend te bespeuren. Met de moed der wanhoop begon Brownie haar warme adem in de longen van de jonge Maori te blazen. Toen ze moe werd, nam Dunk het zware werk van haar over. Eindelijk zagen ze tot hun grote opluchting iets van beweging in het lichaam van hun vriend komen en even later sloeg Tom zijn ogen op.

„Draai hem om!"

Met al hun kracht duwden ze tegen het zware lichaam, zodat het op de zijkant kwam te liggen. Een golf water kwam uit Toms mond.

Hij kreunde en toen zagen de Mackenzies dat de asgrauwe kleur langzaam maar zeker van zijn gezicht verdween.

„Ik geloof dat hij niet zo erg veel water binnen heeft gekregen," zei Dunk. „Maar toch had het niet veel gescheeld of hij was verdronken. Alle mensen, wat ben ik geschrokken. Ik zal dit nooit van mijn leven meer vergeten."

Ook Brownie was erg geschrokken. Ze rilde van narigheid en kou. Stel je voor dat Tom. . . Ze moest er niet aan denken. Als Dunk en zij niet zo goed geleerd hadden hoe ze een drenkeling moesten redden, met de daarbij behorende kunstmatige ademhaling en mond-op-mondbeademing, dan was Tom er nu niet meer geweest. Dan was hij verdronken in een ondergelopen grot. Toen ze op het heerlijk zonnige strand van Sydney haar lessen kreeg, had ze ook nooit kunnen vermoeden

W O R D T   V E R V O L G D

OOM DOUWE

OOM DOUWE GAAT MET ME MEE NAAR HET PARK!
BOF JIJ EVEN, ZEG! MIJN VADER ZIT DE HELE DAG ACHTER ZIJN KRANT!

TOT ZIENS, HOOR! WE GAAN ER NU METEEN VANDOOR!

BERNARD, JIJ HIER?
DOUWE, JIJ HIER?!
OEI, DAAR GAAT MIJN MIDDAG!

IK GA MET MIJN KLEINZOON NAAR HET PARK! HIJ WIL ZIJN NIEUWE BOOT PROBEREN!
WAT VOOR BOOT IS HET, DOUWE?
LIEVE, HELP, OOK DAT NOG!

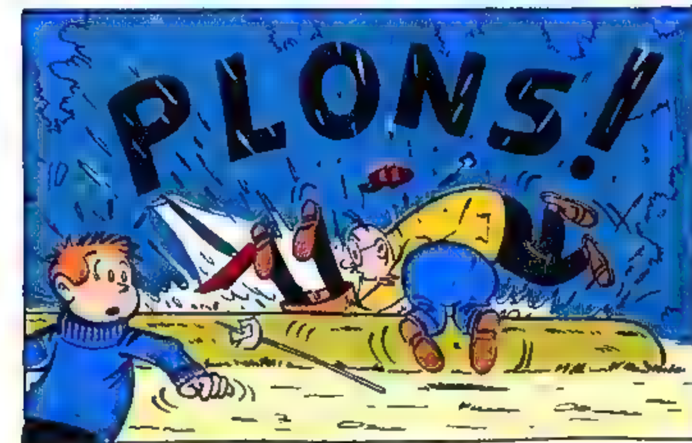

LAAT MENEER JE BOOT EENS ZIEN, JAPIE?
ZO, ZO!
ALS HIJ ER NOU MAAR VOORZICHTIG MEE IS!

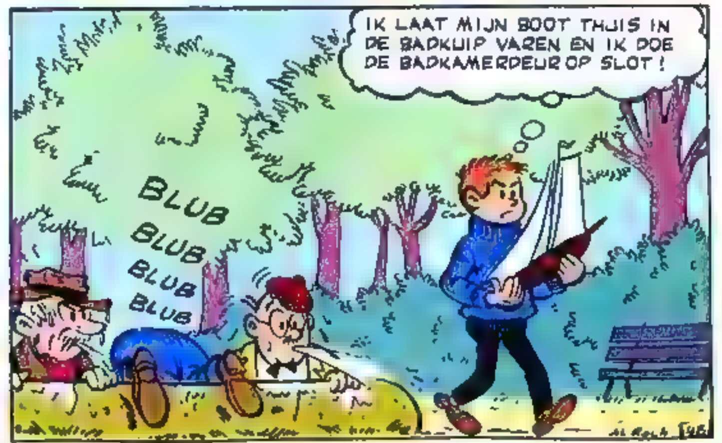

JA, DAT MODEL KEN IK! DAT IS EEN SCHOENER! MAG IK HEM EENS PROBEREN?

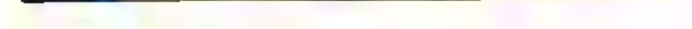

KIJK, EEN BOOT!
GA UW GANG. DE VIJVER IS VLAKBIJ.
ER STAAT NET EEN LEKKER WINDJE!
JA, HET WEER IS IDEAAL!

HET IS EEN MOOIE SCHOENER.
JE VERGIST JE, BERNARD, HET IS EEN KOTTER!
EEN KOTTER! WELNEE ZEG! HET IS EEN BRIK!

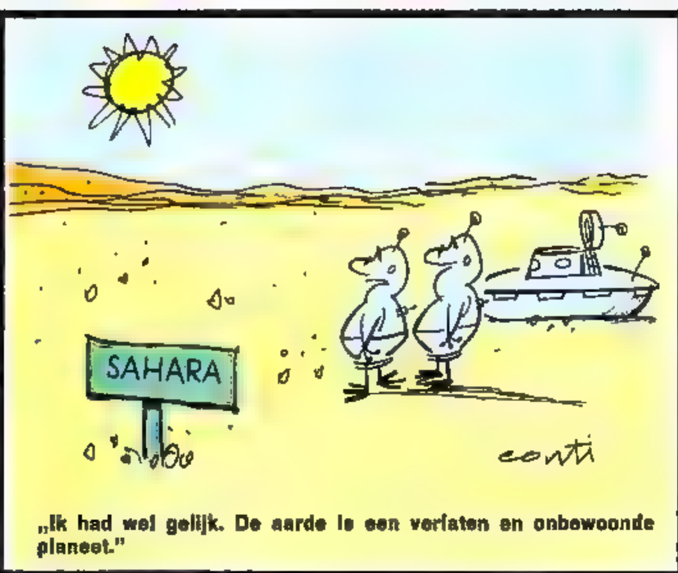

DAAR GAAT IE! NIET DUWEN, MENSEN!
IK GELOOF DAT IK MAAR EEN POTJE GA VOETBALLEN!

PLONS!

IK LAAT MIJN BOOT THUIS IN DE BADKUIP VAREN EN IK DOE DE BADKAMERDEUR OP SLOT!
BLUB
BLUB
BLUB
BLUB

„Ik had wel gelijk. De aarde is een verlaten en onbewoonde planeet."

„Hij helpt zijn paard altijd bij het springen!"

EVEN LACHEN

„Hier kan niemand ons horen."

DE MAN VAN STAAL

OP HUN TOCHT DOOR HET OERWOUD VAN ZUIDOOST-AZIË ZIJN TED, KEN EN ARCHIE IN HET DAL AANGEKOMEN WAAR DE GEHEIMZINNIGE IJSGEESTEN VERBLIJF HOUDEN. ZE HEBBEN DE GIMLET VERSTOPT EN GAAN TE VOET VERDER. OPEENS WORDT KEN GEGREPEN DOOR EEN REUSACHTIGE PLANT...

DE VRIENDEN HOREN HUN VIJANDEN NADEREN...

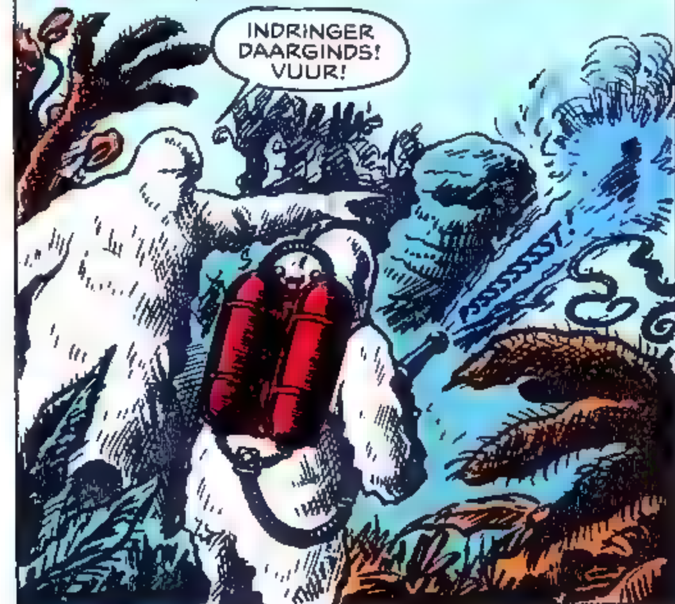

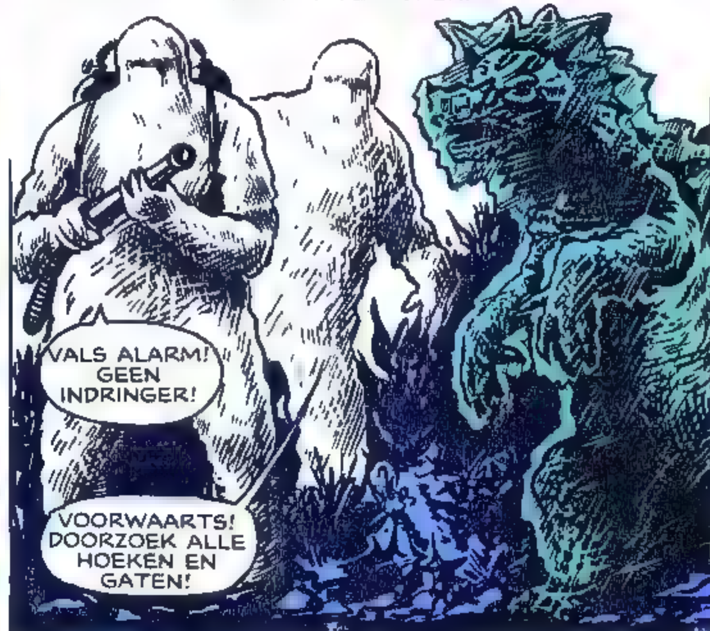
VANUIT EEN GROT WORDEN ORDERS GEGEVEN DOOR DE WITTE DIAMANT.

PROBEER ZE HOE DAN OOK TE VINDEN! ZE ZIJN GEVAARLIJK EN MOETEN UITGESCHAKELD WORDEN!

EEN REUZENHAGEDIS IS BEVROREN.

OPEENS KOMEN DE PLANTEN IN ACTIE.

PAS OP VOOR DE PLANTEN!

BEVRIES ZE! DE INDRINGERS MOETEN HIERLANGS GEKOMEN ZIJN!

EVEN LATER ZIJN OOK DE PLANTEN BEVROREN.

VOORUIT! DE VIJAND KAN NIET VER WEG ZIJN!

TERWIJL DE IJSGEESTEN DIEPER DE JUNGLE INTREKKEN...

ARCHIE, LICHT DIE PLANT EENS OP, DAN KUNNEN WE WAT ZIEN.

HET WAS EEN GOED IDEE VAN JE OM ONDER DIE PLANT TE KRUIPEN!

NU GAAN WE ACHTER DE IJSGEESTEN AAN VIA HET PAD DAT ZE DOOR BEVRIEZING GEBAAND HEBBEN.

WAT KUNNEN WIJ TEGEN ONZE VIJANDEN BEGINNEN? WE ZIJN VOLLEDIG IN HUN MACHT.

WE VINDEN WEL IETS! TENSLOTTE IS ARCHIE ER OOK NOG!

NADAT ZE DE PLANTEN ZIJN GEPASSEERD, KOMEN ZE IN EEN GEBIED DAT BEDEKT IS MET GRAS.

WAT IS DAT? DE IJSGEESTEN BLIJVEN STAAN! ZE ZIJN BANG!

IK OOK! KIJK MAAR EENS NAAR DAT REUSACHTIGE MONSTER!

MET BEVRIEZING VALT ER NIETS TEGEN HET REPTIEL UIT TE RICHTEN.

HET MONSTER DRIJFT DE IJSGEESTEN TERUG IN ONZE RICHTING EN WIJ KUNNEN NIET TERUG VANWEGE DE PLANTEN!

SCHURKEN IN

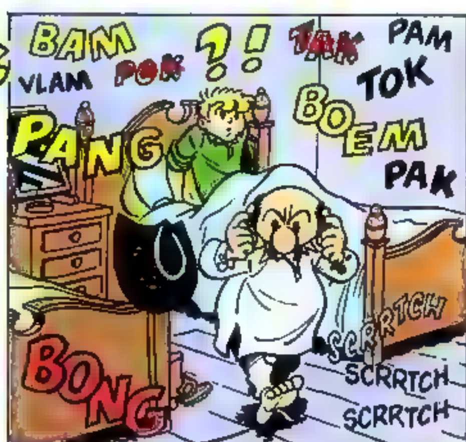

LATEN WE IN DIT HOTEL OVERNACHTEN...

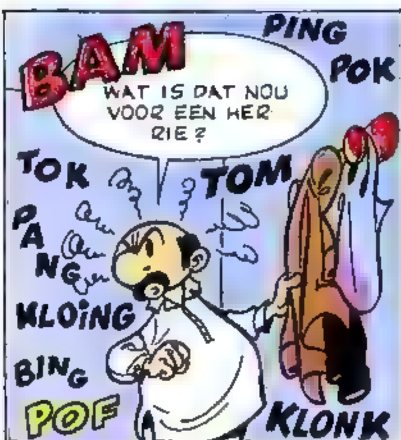

GOEDENAVOND! GRAAG TWEE BIER EN EEN SLAAPKAMER.
N'AVOND.
BEER

EVEN LATER...
DE MENSEN HIER LEVEN RUSTIG MAAR VERVELEN ZICH VRESELIJK.
DIE HERBERGIER ZAG ER NIET UITGESLAPEN UIT.

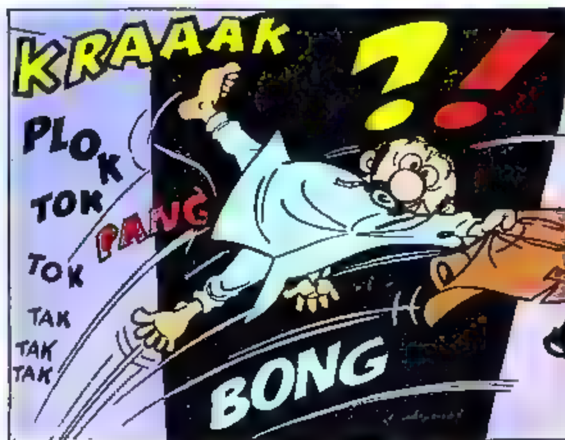

MIDDEN IN DE NACHT...
Z Z Z
RRR Z Z

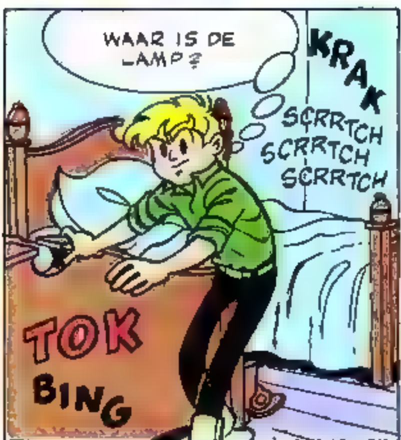

BONG
PLAM
PANG
SCRRTCH
SCRRTCH
PLONK
TOK
TAK
BING
?
BONG
TOK
TAK
TOK
SCRRTCH
BONG
TAK TAK
PANG

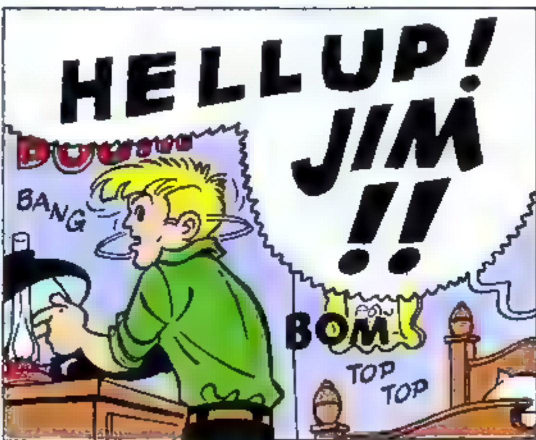

BAM
VLAM
POK
?!
TAK
PAM
TOK
BOEM
PANG
PAK
BONG
SCRRTCH
SCRRTCH
SCRRTCH

BAM
PING
POK
WAT IS DAT NOU VOOR EEN HERRIE?
TOK
TOM
PANG
KLOING
BING
POF
KLONK

SCRRTCH
SCRRTCH
SCRRTCH
EN DAN NOG ZEGGEN DAT HET LEVEN HIER ZO RUSTIG IS.
POF
BOM
PANG
TOK
TAK

KRAAAK
?!
PLOK
TOK
PANG
TOK
TAK
TAK
TAK
BONG

WAAR IS DE LAMP?
KRAK
SCRRTCH
SCRRTCH
SCRRTCH
TOK
BING

HELLUP! JIM!!
BANG
BOM
TOP
TOP

OO!
14

GEVAAR

Jim en Heppy zijn op weg om Toorloop en zijn mannen uit de handen van de Garatwa's te redden. Ze overnachten in een dorp met één rij rode en één rij blauwe huizen...

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Kruiswoordpuzzel

```
LOOD H KWAL
A SUMATRA O
ALLE L ALZO
NOOT T SMET
 B MEP   M
LENTE AKKER
 L SOK  L
PINK V SLAP
RAAR A PIPO
E BAGATEL O
TRIJP L KAAK
```

Ladderraadsel

```
W   P
ANNO
L   O
VEEL
I   E
STYX
V   P
ARKE
A   D
REMI
D   T
ETUI
R   E
```

Op de bomen:
WALVISVAARDER
POOLEXPEDITIE

Optelsom

SLAG + PEN = SLAGPEN

Invulraadsel

1 *P* O P
2 *R* U L
3 *I* D A
4 *M* O T
5 *U* S A
6 *L* E A
7 *A* A N

De woorden zijn: *PRIMULA* en *PLATAAN.*

Spreekwoordraadsel

Bezint eer gij begint.

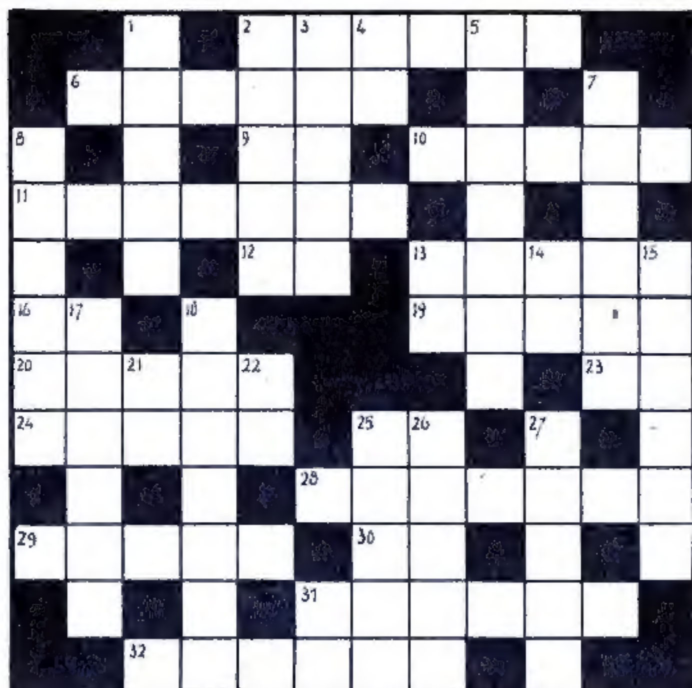
Visitekaartje

ELEKTRICIEN

KRUIS-WOORD-PUZZEL

Horizontaal:

2 Met kracht tegen iets aanstoten
6 Vergiffenis
9 Muzieknoot
10 Hoeveelheid, uitgedrukt in cijfers
11 Indonesische buffel
12 Nummer (afk.)
13 Iets dat voor stemmige verlichting wordt gebruikt
16 Laatstleden (afk.)
19 Bekende figuur uit de Franse revolutie
20 Elkeen
23 Senior (afk.)
24 Meisjesnaam
25 Deciliter (afk.)
28 De inwoners van Frankrijk
29 Apparaat voor het besturen van een voertuig
30 Rund
31 Weekdier
32 Bewoner van de noordelijke poolstreken

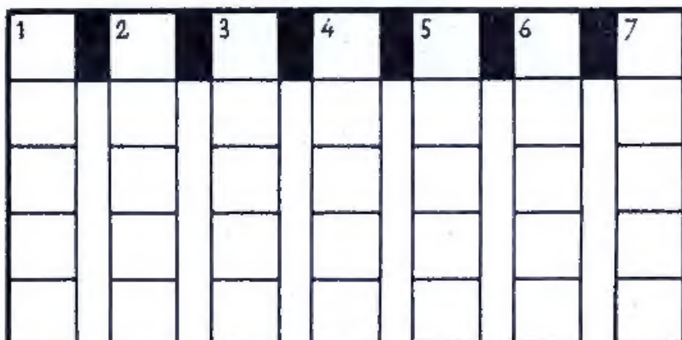
Verticaal:

1 Flinke jonge meid
2 Adellijke titel
3 Reukwater
4 Voorzetsel
5 Equator
7 Onderbed; soms ook het bed zelf
8 Erg naar
13 Kilometer
14 Slede
15 Strook zand langs het water
17 Tekortkoming; gemis
18 Dof geraas; verward rumoer
21 Doctor (afk.)
22 Deel van de mast
25 In de slaap beleefde gebeurtenis
26 Vangstrik
27 Straalbloem
31 Muzieknoot

KAMRAADSEL

Op de tanden van deze kam ga je de hieronder gevraagde woorden invullen. Als je de goede woorden gevonden hebt, moeten de bovenste letters van links naar rechts de naam van een merkwaardige vogel vormen.

1 Hoofdstad van Frankrijk
2 Altijd
3 Hoornachtig deel van de vinger
4 Koren
5 Te kennen geven; uitspreken
6 Elkeen
7 Nimmer

VISITEKAARTJE

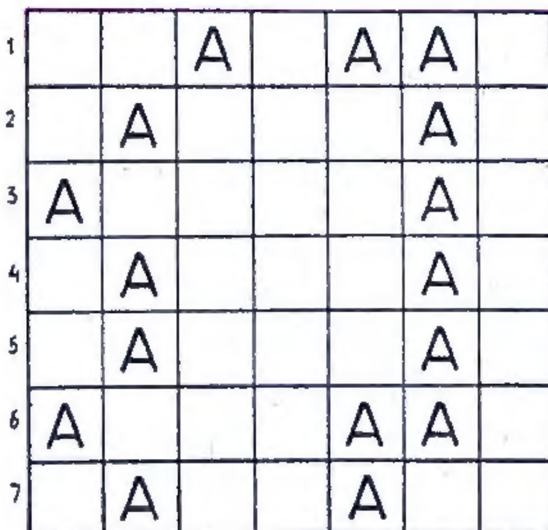
O. TOEGER
BERN

Welk beroep heeft deze meneer?

A-PUZZEL

In dit vierkant moeten van links naar rechts zeven woorden worden ingevuld volgens onderstaande omschrijvingen. Alle klinkers zijn a's, die al op hun plaats staan. Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden een woord dat de betekenis heeft van „geen geld hebben".

1 Boom
2 Boer
3 Iedereen
4 Getand wiel
5 Onverharde weg
6 Stad in Noord-Holland
7 Zweep

WIE WEET HET?

1 PEDAGOOG
a. Voetverzorger
b. Opvoedkundige
c. Wijsgeer

2 PELTERIJEN
a. Bontwaren
b. Fabrieken waarin rijst wordt verwerkt
c. Plantenkassen

3 TOGA
a. Romeinse poort
b. Ambtskleed voor rechters en advocaten
c. Snoepgoed

4 VERIFICATIE
a. Controle
b. Extra-loonuitkering
c. Terechtwijzing

5 VALIDE
a. Verschoten
b. Reistas
c. Gezond

6 TONDEUSE
a. Assistente van de tandarts
b. Koolzuurhoudende drank
c. Haarknipmachine

BESSIE TURF

1

BESSIE TURF

Alle krentenbollen, wat gaat Bessie Turf tekeer in haar eigen, eerste album.
Ja, heus, Bessie heeft haar eigen boek. Bijna net zo dik als ze zelf is.
80 bladzijden vol dolle, dwaze avonturen.
Ze eet karton. Begint een schoonheidssalon. Betrapt dieven. Wordt spook. En natuurlijk probeert ze zich steeds weer holle-bolle-vol te eten.
Of haar dat altijd lukt?
Lees dat zelf in BESSIE TURF I.

Abonnees van dit blad betalen slechts f 1.25.
Winkelprijs f 1.55.

VERKRIJGBAAR: Bij de bezorger van dit blad. Door overschrijving van f 1.25 op gironr. 9229 t.n.v. N.V. Uitgeverij de Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „Bessie Turf 1". (Buitenland 50 cent extra.) Bij uw boekhandelaar.

België: 25 Fr. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij de N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Postrekening 834.05.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.